

Josepestevescrits

Josep Ruaix

Josep Esteve

Monestir de Sant Joan de les Abadesses 2007
198 pàgines

Al cap de setze anys de publicar-se, he rellegit aquest llibre i he pensat que valia la pena de fer constar, en un mitjà de comunicació com el nostre, que s'hi revelen dos estilistes, dos bons escriptors, dos literats modèlics.

El primer, per ordre cronològic, és Josep Esteve i Cubí (Sant Joan de les Abadesses, 1929 – Vic, 2008), que estudià al Seminari de Vic i a la Universitat de Barcelona, exercí diferents càrrecs al bisbat osonenc i, pel que ara ens interessa, escriví poesia i prosa, si bé sense prodigar-se, i corregí moltíssims textos, sobretot de l'àmbit eclesiàstic vigatà. Doncs bé, tenia molt bon gust literari, que, naturalment, aplicava com a corrector però també com a autor. Així, en aquest volum de títol curiós –que vol dir que és un recull d'escrits de Josep Esteve–, el prevere santjoaní, tractant de temes molt diversos, demostra aquesta qualitat continuament. A mi, sobretot, m'han encantat els seus comentaris sobre obres d'art –de fet, ell hi entenia molt, d'art, i a més era dibuixant–: admirablement sensibles, profunds i saborosos. Per no allargar-me, donaré una mostra del seu estil copiant un seu breu poema, una tanka, que també figura en el volum. Diu així: «Tristesa, puges / dels quatre vents: no et temo; / les roses de la posta / pregonen esperança.» Ja n'hi ha prou, oi?

L'altre estilista, company i amic de l'anterior, és Ricard Torrents i Bertrana (Folgueroles, 1937 – Barcelona, 2023), a qui el proppassat mes de gener van dedicar un homenatge amb motiu de complir vuitanta-cinc anys. Doncs bé, Torrents, format també al Seminari de Vic i després a Roma i a Tübingen (ciutat alemanya que valdria més anomenar Tubinga, com es fa en castellà i en italià), és l'autor del llarg i preciós pròleg del volum que comento, pròleg en el qual palesa –com, d'altra banda, molts ja sabíem– un refinat estil. Val a dir que tant Esteve com Torrents van gaudir del mestratge de Carles Riba, cosa que es nota. Tots dos són acurats, originals, posseïdors d'un bon gust literari envejable.

Hem d'anar traient la pols de volums que han quedat injustament arraconats. En podem treure profitoses lliçons per a un ús modèlic de la llengua. ❁